Den originale sprogudgave af denne side hr er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

kroatisk

Swipe to change

Arv

Kroatien

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Retten til arv og de forskrifter, som domstole, andre myndigheder og bemyndigede personer følger i spørgsmål vedrørende arv, findes i arveloven (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende) nr. 48/03, 163/03, 35/05 og 127/13).

En dødsdisposition kan nedskrives i et testamente. Enhver person ved sin forstands fulde brug, som er fyldt 16 år, kan oprette et testamente.

Kun testamenter, der er udfærdiget i overensstemmelse med den i loven foreskrevne form og opfylder lovens betingelser, er gyldige. Under almindelige omstændigheder kan et testamente oprettes i form af et privat eller et offentligt testamente, men under ekstraordinære omstændigheder kan det være mundtligt.

Et privat testamente er et holografisk testamente og et vidnetestamente. Et holografisk testamente er håndskrevet og underskrevet af testator. Et vidnetestamente kan oprettes af en testator, der kan læse og skrive, ved at denne under samtidig tilstedeværelse af to vidner erklærer, at det pågældende dokument, uanset hvem der har udfærdiget det, er testatorens egen vilje, og underskriver dokumentet i deres nærvær. Vidnerne skal også underskrive testamentet.

Et offentligt testamente er et testamente, der er oprettet med offentlige myndigheders medvirken. Enhver person kan oprette et gyldigt testamente i form af et offentligt testamente. Personer, der ikke kan læse eller skrive deres eget navn, må under normale omstændigheder kun oprette et testamente i form af et offentligt testamente. Et offentligt testamente kan på testators anmodning oprettes af en af følgende personer, der er bemyndiget efter loven: en byretsdommer, byretsrådgiver eller notar eller en konsul eller diplomatisk/konsulær repræsentant for Republikken Kroatien i udlandet. Den foreskrevne fremgangsmåde og de foranstaltninger, som en bemyndiget person skal træffe i forbindelse med oprettelsen af et offentligt testamente, er fastsat i loven.

En testator, der ønsker at oprette et testamente som et internationalt testamente, skal indgive anmodning herom til en person, der er bemyndiget til at udfærdige offentlige testamenter. Formålet med et internationalt testamente er at sikre, at det opfylder formkravene i de stater, der er part i konventionen om ensartede regler for et internationalt testamentes udformning fra 1973, og i de stater, der har gennemført bestemmelserne om et internationalt testamente i deres lovgivning.

Kun i nødstilfælde, hvor testator er forhindret i at oprette testamente efter en af de andre gyldige fremgangsmåder, kan denne oprette et mundtligt testamente under samtidig tilstedeværelse af to vidner. Denne form for testamente bortfalder automatisk 30 dage efter ophøret af de ekstraordinære omstændigheder, hvorunder det blev oprettet.

Aftaler om arv (en aftale, hvorefter en person testamenterer sin ejendom eller en del heraf til en anden af aftalens parter eller til tredjemand), aftaler om fremtidig arv eller legat (en aftale, hvorefter en person overfører en arv, som vedkommende forventer, en aftale om arv hidrørende fra en tredjemand, der er i live, en aftale om arv eller anden fordel, som en kontrahent forventer fra en arvesag, der endnu ikke er indledt), og aftaler om testamentets indhold (en aftale, hvorefter en person indvilliger i enten at medtage eller undlade en konkret bestemmelse i sit testamente eller i at tilbagekalde eller undlade at tilbagekalde en bestemmelse i sit testamente) er ikke tilladt ifølge kroatisk lovgivning og er derfor ugyldige.

Ifølge kroatisk lov er det tilladt at indgå en aftale om overdragelse og fordeling af formuegenstande, mens man er i live. Det er en aftale, som en slægtning (overdrager) indgår med sine efterkommere, hvorefter overdrageren helt eller delvist fordeler og overdrager de formuegenstande, som vedkommende er indehaver af på tidspunktet for aftalens indgåelse, til sine efterkommere. For at aftalen kan være gyldig, skal alle børn og andre efterkommere, der er arveberettigede i forhold til overdrageren, give deres samtykke til dens indgåelse. En sådan aftale skal enten udfærdiges skriftligt og bekræftes af en dommer ved den kompetente ret, udfærdiges i form af et notarialdokument eller bekræftes (gøres juridisk bindende) ved en notar. Aftalen kan omfatte overdragerens ægtefælle, hvis samtykke i så fald ligeledes er påkrævet. Ejendom, der indgår i denne aftale, er ikke en del af boet og medtages heller ikke ved fastsættelsen af det.

Efter kroatisk lov er det ikke tilladt at indgå en aftale om afkald på ventende arv i forbindelse med en arvesag, der endnu ikke er indledt. Som en undtagelse kan en efterkommer, der selv kan forvalte sine rettigheder, indgå en aftale med slægtningen om afkald på ventende arv, som den pågældende efterkommer ville være berettiget til efter slægtningens død. En sådan aftale kan ligeledes indgås af en ægtefælle med hensyn til den arv, han/hun ville være berettiget til efter ægtefællens død. En sådan aftale skal enten udfærdiges skriftligt og bekræftes af en dommer ved den kompetente ret, udfærdiges i form af et notarialdokument eller bekræftes (gøres juridisk bindende) ved en notar.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Hvis et testamente er blevet udfærdiget, deponeret og bekendtgjort, indberettes det til det kroatiske testamenteregister, der forvaltes af det kroatiske notarkammer. Oplysninger vedrørende disse forhold kan på testators anmodning fremsendes til registrering af de kompetente domstole, notarer, advokater og de personer, som har oprettet testamentet. Det er ikke obligatorisk at indberette testamenter til det kroatiske testamenteregister, og det forhold at et testamente ikke er indberettet til registret eller deponeret et bestemt sted, anfægter ikke testamentets gyldighed.

Registeroplysningerne kan inden testatorens død ikke gøres tilgængelige for andre end testatoren eller den person, som testatoren udtrykkeligt har bemyndiget dertil.

I sager om stadfæstelse af testamenter skal retten eller den notar, der behandler sagen, anmode det kroatiske testamenteregister om alle oplysninger, der måtte være registreret om eventuelle testamenter oprettet af den afdøde.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Testatorens ret til at disponere over formuegenstande er begrænset af tvangsarvingers ret til arv.

Tvangsarvinger er:
testatorens efterkommere, adopterede børn, børn i testatorens varetægt som f.eks. testatorens partner og deres efterkommere, testatorens ægtefælle eller uægteskabelige partner, testatorens partner eller uformelle partner – de er berettigede til en tvangsarv, der udgør halvdelen af den arv, som ifølge arveloven ville være tilgået dem, hvis der ikke havde foreligget testamente
testatorens forældre, adoptanter og andre slægtninge – de er kun berettigede til en tvangsarv, hvis de er varigt uarbejdsdygtige og trængende, og deres tvangsarv udgør en tredjedel af den andel, der ifølge arveloven ville være tilgået dem, hvis der ikke havde foreligget testamente.
Tvangsarvinger er kun berettigede til tvangsarv, hvis de i en konkret sag indkaldes som lovlige arvinger.
Loven indeholder bestemmelser om, i hvilke tilfælde en testator helt eller delvist kan udelukke en arving, der er berettiget til tvangsarv. Det kan testatoren gøre, hvis den pågældende arving har krænket testatoren groft ved at overtræde en juridisk eller moralsk forpligtelse vedrørende arvingens familiemæssige forhold til testatoren, hvis arvingen forsætligt har begået en alvorlig forbrydelse mod testatoren eller dennes ægtefælle, barn eller forælder, hvis arvingen har begået en forbrydelse mod Republikken Kroatien eller de i folkeretten beskyttede værdier, eller hvis arvingen lever et driverliv eller har en uhæderlig livsførelse. En testator, der ønsker at gøre en arving arveløs, skal udtrykkeligt anføre dette i sit testamente ledsaget af en begrundelse. Begrundelsen for udelukkelsen skal foreligge på tidspunktet for testamentets oprettelse. Udelukkelsen medfører, at arvingen fortaber retten til arv, i det omfang der er anført i selve udelukkelsen, og andre personers ret til arv fra testatoren fastsættes, som om den arving, der er gjort arveløs, er død inden testatoren.
Ud over muligheden for at udelukke tvangsarvinger kan testatoren udtrykkeligt gøre en efterkommer, der er berettiget til tvangsarv, helt eller delvist arveløs, hvis den pågældende efterkommer er alvorligt gældsat eller ødsel. Den brøkdel, der skulle være tilfaldet en efterkommer, som er frataget tvangsarven, udbetales i stedet til dennes efterkommere. Denne fratagelse af retten til tvangsarv er kun gyldig, hvis den efterkommer, der er frataget retten til tvangsarv på tidspunktet for testatorens død, har et mindreårigt barn eller et mindreårigt barnebarn af et barn, der tidligere er afgået ved døden, eller har et myndigt barn eller et myndigt barnebarn af et barn, der tidligere er afgået ved døden, og som er uarbejdsdygtigt og trængende. Den arving, der er frataget retten til tvangsarv, får udbetalt arv af den brøkdel, der ikke er omfattet af frakendelsen, og det samme er tilfældet, hvis betingelserne for frakendelsen af retten til arv ikke længere er til stede på tidspunktet for testatorens død.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis testatoren ikke har oprettet testamente, tilfalder arven testatorens legale arvinger i arvefølgen på grundlag af princippet om, at de arvinger, der står øverst i arvefølgen, udelukker arvinger, der står længere nede i arvefølgen.
Testatorens legale arvinger er testators:
efterkommere, adopterede børn og børn i testatorens varetægt, som f.eks. testatorens partner og dennes efterkommere,
ægtefælle,
partner uden for ægteskab,
partner,
uformelle partner,
forældre,
adoptanter,
søskende og søskendebørn,
bedsteforældre og deres efterkommere og
andre slægtninge.
Med hensyn til retten til arv sidestilles en partner uden for ægteskab med en ægtefælle, mens børn født uden for ægteskab og deres efterkommere sidestilles med børn født i ægteskab og deres efterkommere. Et forhold uden for ægteskab, der berettiger til legal arv, er et forpligtende forhold mellem en ugift kvinde og en ugift mand af en vis varighed (mindst tre år eller derunder, hvis der er født et fællesbarn i forholdet), som er ophørt ved testators død, forudsat at betingelserne for et ægteskabs gyldighed er opfyldt.
Med hensyn til retten til arv sidestilles en partner med en ægtefælle, og eventuelle børn i dennes varetægt som partner sidestilles med egne børn. Et partnerskab er et forpligtende samlivsforhold mellem to personer af samme køn, som er indgået for en kompetent myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i en særlov (lov om partnerskab mellem to personer af samme køn).
Med hensyn til retten til arv sidestilles en uformel partner med en partner uden for ægteskab. Et uformelt partnerskab er et forpligtende samlivsforhold mellem to personer af samme køn, som ikke har indgået et partnerskab for en kompetent myndighed, dog forudsat at forholdet har varet i mindst tre år og fra begyndelsen har opfyldt betingelserne for gyldigheden af et partnerskab.
Testatorens efterkommere og ægtefælle arver i første række. De arvinger, der arver i første række, arver i lige lodder. Reglerne om stirpalarv finder anvendelse på denne arvefølge og betyder, at den brøkdel af dødsboet, som ville have tilfaldet et barn, der tidligere er afgået ved døden, hvis barnet havde overlevet testatoren, arves indbyrdes i lige lodder af det afdøde barns børn, dvs. testatorens børnebørn. Hvis et barnebarn er afgået ved døden inden testatoren, arves den brøkdel, der ville være tilfaldet det pågældende barnebarn, hvis dette havde været i live på tidspunktet for testatorens død, i lige lodder af det pågældende barnebarns børn, dvs. testatorens oldebørn, og så videre, så længe der er efterkommere af testatoren.
Hvis testator er barnløs, tilfalder arven arvinger i anden række, nemlig testatorens forældre og ægtefælle. Testatorens forældre arver halvdelen af boet, og testatorens ægtefælle arver den anden halvdel. Hvis testatoren har overlevet begge forældre, arver ægtefællen hele boet. Hvis testatorens ægtefælle ikke overlever testatoren, arver testatorens forældre hele boet i lige lodder, og hvis en af testatorens forældre er afgået ved døden inden testatoren, tilfalder den brøkdel af boet, som denne forælder ville have været berettiget til, hvis vedkommende havde overlevet testatoren, den anden forælder. Testatorens søskende og søskendebørn arver testatoren i anden række, hvis ægtefællen ikke overlever testatoren, og hvis en af eller begge testatorens forældre er afgået ved døden inden testatoren. I så fald (hvis en af eller begge testatorens forældre er afgået ved døden inden testatoren, hvis ægtefælle ikke er overlevet testatoren), tilfalder den brøkdel af boet, som hver af forældrene ville have været berettiget til, hvis de havde overlevet testatoren, forældrenes børn (dvs. testatorens søskende), deres børnebørn, oldebørn og øvrige efterkommere i nedstigende linje i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på de tilfælde, hvor arven tilfalder testatorens børn og øvrige efterkommere i nedstigende linje. Hvis en af testatorens forældre er afgået ved døden inden testatoren, der ikke overleves af ægtefællen, uden at testatorens forældre har nogen efterkommere, tilfalder den brøkdel af boet, som den pågældende forælder ville have været berettiget til, hvis vedkommende havde overlevet testatoren, den anden forælder, og hvis den anden forælder ligeledes er afgået ved døden inden testatoren, der ikke overleves af ægtefællen, arver denne forælders efterkommere i nedstigende linje det, som ville være tilfaldet begge forældre.
Hvis en testator ikke har nogen efterkommere i nedstigende linje eller ægtefælle eller forældre, eller hvis testatorens forældre ikke har nogen efterkommere i nedstigende linje, tilfalder arven testatorens arvinger i tredje række. I tredje række tilfalder testatorens arv vedkommendes bedsteforældre, idet den ene halvdel af boet arves af bedsteforældrene på faderens side og den anden halvdel af bedsteforældrene på moderens side. Bedsteforældre i samme linje arver i lige lodder. Hvis en af disse slægtninge fra en linje er afgået ved døden inden testatoren, tilfalder den brøkdel af boet, som denne slægtning ville have været berettiget til, hvis vedkommende havde overlevet testator, dennes efterkommere i nedstigende linje (dvs. børn, børnebørn og øvrige efterkommere i

nedstigende linje) i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på de tilfælde, hvor arven tilfalder testatorens børn og øvrige efterkommere i nedstigende linje. Hvis bedsteforældrene i én linje er afgået ved døden inden testatoren uden at have efterkommere, tilfalder den brøkdel af boet, som disse bedsteforældre ville have været berettiget til, hvis de havde overlevet testatoren, bedsteforældrene fra den anden linje eller deres efterkommere i nedstigende linje.
Hvis en testator ikke har efterkommere i nedstigende linje eller forældre, eller hvis hverken testatorens efterkommere eller forældre har efterkommere i nedstigende linje eller ægtefælle eller bedsteforældre, der heller ikke har nogen efterkommere i nedstigende linje, tilfalder arven arvinger i fjerde række. Testatorens oldeforældre arver i fjerde række. Den ene halvdel tilfalder oldeforældrene på faderens side (denne halvdel tilfalder i lige lodder forældrene til testatorens bedstefader på faderens side og forældrene til testatorens bedstemoder på faderens side), og den anden halvdel tilfalder oldeforældrene på moderens side (denne halvdel af arven tilfalder i lige lodder forældrene til testatorens bedstefader på moderens side og forældrene til testatorens bedstemoder på moderens side). Hvis en eller flere af disse slægtninge ikke længere er i live, tilfalder den brøkdel af arven, som disse ville have været berettiget til, hvis de havde været i live, den slægtning, som var den begunstigede slægtnings ægtefælle. Hvis et ægtepar blandt disse slægtninge ikke er i live, tilfalder den brøkdel af arven, som dette ægtepar ville have været berettiget til, hvis det havde været i live, det andet ægtepar fra samme linje. Hvis oldeforældrene fra en linje ikke er i live, tilfalder den brøkdel af arven, som de ville have været berettiget til, hvis de havde været i live, oldeforældrene fra den anden linje.
Hvis der ikke er nogen arvinger i fjerde række, tilfalder arven efter testatoren dennes fjernere slægtninge i overensstemmelse med de arveregler, der finder anvendelse på testatorens oldeforældre.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Arvesager i første instans føres ved byretten eller for en notar, der er bemyndiget af retten.
Spørgsmålet om, hvorvidt byretten har stedlig kompetence til at behandle arvesager, afhænger af testatorens hjemsted på dødstidspunktet og subsidiært af testatorens bopæl, det sted, hvor langt den overvejende del af testatorens bo befinder sig i Republikken Kroatien, eller det sted, hvor testatoren har ladet sig indskrive i folkeregistret. Retten har betroet behandlingen af arvesager til notarer, og hvis flere notarer har deres registrerede hjemsted i rettens jurisdiktion, fordeles sagerne ligeligt mellem dem i alfabetisk rækkefølge i henhold til notarens efternavn.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Erklæringer om vedgåelse eller fragåelse af arv (arveerklæring) kan afgives mundtligt ved enhver byret, ved skifteretten eller for den notar, der behandler arvesagen, eller i et bekræftet dokument, der indeholder en arveerklæring, og som forelægges skifteretten eller den notar, der behandler den pågældende arvesag.
En erklæring om vedgåelse eller fragåelse af arv er uigenkaldelig.
Det er ikke obligatorisk at afgive en arveerklæring. Personer, der ikke har afgivet erklæring om fragåelse af arv, anses for at vedgå arven. Personer, der har afgivet en gyldig erklæring om vedgåelse af arven, kan ikke efterfølgende give afkald på denne.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

En erklæring om fragåelse eller vedgåelse af et legat kan afgives mundtligt ved skifteretten eller for den notar, der behandler den pågældende arvesag, eller også kan et bekræftet dokument om fragåelse eller vedgåelse af legatet forelægges skifteretten eller den notar, der behandler arvesagen.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Retten til tvangsarv er en ret til arv, som erhverves ved testatorens død. En tvangsarving kan enten afgive en mundtlig erklæring om vedgåelse eller fragåelse af tvangsarv ved enhver byret, ved skifteretten eller for den notar, der behandler den pågældende arvesag, eller forelægge skifteretten eller den notar, der behandler den pågældende arvesag, et bekræftet dokument med en arveerklæring.
I arvesager udøves retten til tvangsarv kun på en tvangsarvings anmodning – hvis en tvangsarving i forbindelse med behandlingen af en arvesag ikke fremsætter krav om tvangsarv, påhviler det ikke retten eller notaren at fastslå tvangsarvingens ret til tvangsarv.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Arvesager er ikkekontraditoriske sager, hvor formålet er at fastslå, hvem testatorens arvinger er, omfanget af testatorens bo, og hvilke andre rettigheder arvinger, legatarer og andre personer er berettiget til med hensyn boet.
Arvesager behandles ved byretten eller for en notar, der er bemyndiget af retten. En byret, der har stedlig kompetence til at behandle arvesager, kaldes også en skifteret. Spørgsmålet om, hvorvidt byretten har stedlig kompetence til at behandle arvesager, afhænger af testatorens hjemsted på dødstidspunktet og subsidiært testatorens bopæl, det sted, hvor langt den overvejende del af testatorens bo befinder sig i Republikken Kroatien, eller det sted, hvor testatoren har ladet sig indskrive i borgerregistret.
Arvesager indledes af egen drift, efter at retten har modtaget en dødsattest, en udskrift fra et register over dødsfald eller et tilsvarende dokument. Retten overlader det til en notar med registreret hjemsted i den pågældende retskreds at behandle arvesager og leverer dødsattesten til notaren samt fastsætter en frist for afslutningen af behandlingen af sagen. Notaren behandler sagen i sin egenskab af bemyndiget af retten i henhold til en retsafgørelse om, at behandlingen af arvesagen overdrages til notaren, og i overensstemmelse med arvelovens bestemmelser. Arvesager behandles som hovedregel af en notar i dennes egenskab af bemyndiget af retten; kun undtagelsesvist behandles denne sagstype af retten.
En notar, der behandler arvesager som bemyndiget af retten, har i lighed med en dommer eller rådgiver ved byretten beføjelse til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige i sagen, og træffe alle beslutninger, medmindre andet er fastsat i arveloven. Hvis parterne under behandlingen af sagen for notaren anfægter de faktiske omstændigheder, som en af deres rettigheder afhænger af (f.eks. retten til arv, arveloddets størrelse osv.), eller som sammensætningen af boet eller genstanden for legatet afhænger af, skal notaren hjemvise sagen til retten med henblik på rettens afgørelse om udsættelse af sagen og pålægge parterne at anlægge et civilt eller forvaltningsretligt søgsmål. Hvis parterne under behandlingen af sagen for notaren anfægter de faktiske omstændigheder, som retten til et testamentarisk legat eller en anden ret afhænger af, skal notaren hjemvise sagen til retten, som pålægger sagens parter at anlægge et civilt eller forvaltningsretligt søgsmål, men som ikke udsætter behandlingen af arvesagen. I specifikke tilfælde, der er beskrevet i loven (afgørelser om oprettelse af særeje i forhold til en arvings formuegenstande, om de rettigheder, som medarvinger, der har været samlevende med eller tjent i forening med testatoren, har, og om skifte) kan notaren alene træffe afgørelse, hvis alle sagens parter giver deres samtykke. I modsat fald skal notaren ligeledes i dette tilfælde hjemvise sagen til retten. Den ret, der har bemyndiget en notar til at behandle arvesager, fører regelmæssigt tilsyn med notarens arbejde.
Skifteretsmødet er det væsentligste element i behandlingen af en arvesag, og der kan blive afholdt flere retsmøder af denne art.
Der afholdes ikke skifteretsmøde i arvesager, hvis den afdøde ikke har efterladt noget bo, eller hvis testatoren kun har efterladt løsøregenstande og tilsvarende rettigheder, og hvis ingen af de arveberettigede personer stiller krav om afholdelse af skifteretsmøde.
Parterne (arvinger, legatarer samt andre personer, der har en rettighed i forhold til boet), personer, der lovligt kan fremsætte krav om udlæg i boet (hvis er foreligger et testamente), eksekutoren (hvis en sådan er udpeget) og andre relevante personer, indkaldes til et skifteretsmøde. I indkaldelsen til et møde

giver retten eller notaren de relevante personer meddelelse om, at sagen er indledt, og om hvorvidt der er blevet forelagt et testamente for retten eller notaren, og de relevante personer tilsiges omgående at indlevere et skriftligt testamente eller et dokument, der bekræfter det mundtlige testamente, hvis en person er i besiddelse af et sådant, eller at oplyse navnene på vidnerne til det mundtlige testamente. I indkaldelsen informeres de relevante personer specifikt om, at de, indtil der er truffet en afgørelse i første instans i arvesagen, kan afgive en mundtlig erklæring på retsmødet om fragåelse af arven eller en skriftlig, offentlig erklæring i form af et bekræftet dokument, og at en eventuel udeblivelse fra retsmødet eller undladelse af at afgive erklæring indebærer, at de antages af ville vedgå arven.
Eventuelle spørgsmål, der er relevante, for at der kan træffes en afgørelse i arvesager, herunder især retten til arven, arveloddets størrelse og retten til legater, vil blive behandlet på et skifteretsmødet. Retten eller notaren træffer en afgørelse på grundlag af udfaldet af alle retsmøderne. Retten eller notaren har både beføjelse til at afdække faktiske omstændigheder, som sagens parter ikke har forelagt, og til at fremlægge bevismidler, som sagens parter ikke har fremført, hvis retten eller notaren finder, at disse faktiske omstændigheder og bevismidler er relevante for afgørelsen. Som hovedregel træffer retten eller notaren afgørelse om rettighederne, efter de har givet de relevante personer mulighed for at afgive de nødvendige erklæringer. De rettigheder, der tilfalder eventuelle personer, som på trods af at være blevet behørigt indkaldt, er udeblevet fra retsmødet, tages op til behandling af retten eller notaren med udgangspunkt i de for retten eller notaren tilgængelige oplysninger og under hensyntagen til eventuelle skriftlige erklæringer, der afgives af disse personer, og som modtages, inden afgørelsen træffes.
Arveerklæringer er erklæringer, hvorefter en arving enten vedgår eller fragår arven. Enhver person har tilladelse, men ikke pligt, til at afgive en arveerklæring. Personer, der ikke har afgivet erklæring om fragåelse af arv, anses for at vedgå arven. Personer, der har afgivet en gyldig erklæring om vedgåelse af arven, kan ikke efterfølgende give afkald på denne. Retten eller notaren pålægger ikke nogen at afgive en arveerklæring, men en arving, der ønsker at afgive en sådan, kan afgive en mundtlig erklæring ved skifteretten eller for den notar, der behandler arvesagen, ved enhver anden byret eller ved at forelægge skifteretten eller den notar, der behandler arvesagen, et bekræftet dokument, der indeholder en arveerklæring. Ved afgivelse af en erklæring om fragåelse af arven påhviler det retten eller notaren at advare arvingen om de konsekvenser, der er forbundet med en sådan erklæring, og at rådgive arvingen om, at fragåelsen af arven alene kan foretages i vedkommendes eget navn samt for vedkommendes efterkommere i nedstigende linje.
Retten udsætter behandlingen af arvesagen og pålægger parterne at anlægge et civilt eller forvaltningsretligt søgsmål, hvis de anfægter de faktiske omstændigheder, som en af deres rettigheder, sammensætningen af boet eller genstanden for legatet afhænger af. Den part, hvis rettighed retten anser for at være mindst plausibel, pålægges at anlægge et civilt eller forvaltningsretligt søgsmål. Hvis parterne anfægter de faktiske omstændigheder, som retten til et testamentarisk legat eller en anden rettighed afhænger af, pålægger retten parterne at anlægge et civilt eller forvaltningsretligt søgsmål, men udsætter ikke behandlingen af arvesagen.
Ved afslutningen af behandlingen af arvesagen træffer retten eller notaren en afgørelse i sagen. Eftersom arvesager ifølge kroatisk ret gennemføres i kraft af lovgivningen på tidspunktet for testatorens død, er afgørelser i arvesager en retskonstaterende afgørelse. I afgørelsen fastslås det, hvem der er arvinger efter testatorens død, og hvilke rettigheder andre personer har erhvervet. Afgørelsens indhold er fastlagt i arveloven, og afgørelsen indeholder oplysninger om: testatoren (navn og efternavn, personnummer, navn på en af testatorens forældre, fødselsdato, nationalitet og, hvis det drejer sig om en person, der var gift, da vedkommende afgik ved døden, vedkommendes efternavn før ægteskab), boets indhold (oplysninger om fast ejendom, herunder oplysninger registreret i tingbogen, oplysninger om løsøregenstande og andre rettigheder, som retten har vurderet som værende omfattet af boet), arvingerne (navn og efternavn, personnummer, hjemsted, arvingens forhold til testatoren, oplysninger om, hvorvidt arven tilfalder arvingen som en legal eller testamentarisk arv, og hvis der er flere arvinger, den enkelte arvings arvelod anført som en brøkdel af dødsboet), eventuelle begrænsninger eller behæftelser af arvingernes rettigheder (hvorvidt arvingens rettighed er afhængig af en betingelse, en frist eller et pålæg, og, hvis dette er tilfældet, hvorvidt og hvordan rettighederne på anden måde er begrænset eller behæftet, og oplysninger om den begunstigede i denne forbindelse), personer, der er berettigede til et legat eller andre rettigheder, der er afledt af boet, med en nøjagtig angivelse af den pågældende rettighed (personens navn og efternavn, personnummer og hjemsted).
Afgørelsen i arvesagen forkyndes for alle arvinger og legatarer samt for alle personer, der under behandlingen af sagen har gjort gældende, at de er arveberettigede, og den endelige afgørelse forelægges ligeledes den kompetente skattemyndighed. I en afgørelse vedrørende dødsboskifte fastslår retten eller notaren, at der, når den endelige afgørelse om dødsboskifte foreligger, skal foretages de behørige indførelser i tingbogen i overensstemmelse med bestemmelserne i tinglysningsloven, og at løsøre, der er i rettens, notarens eller, efter deres anvisning, tredjemands varetægt, overdrages til de dertil berettigede personer.
Inden retten eller notaren træffer en afgørelse i en arvesag, kan de på en legatars begæring træffe en særskilt afgørelse om et legat, forudsat at dette legat ikke anfægtes af arvingerne. Hvis boets sammensætning kun delvist er uanfægtet, kan der træffes en delafgørelse i arvesagen med henblik på at fastslå, hvem der er arvinger og legatarer, og hvad der ikke anfægtes som værende en del af boet.
Afgørelser truffet af en notar, der er bemyndiget af retten i arvesager, kan påklages. En eventuel indsigelse skal indgives til notaren senest otte dage fra meddelelsen af afgørelsen til parterne, og det påhviler notaren omgående at forelægge indsigelsen for den kompetente byret sammen med sagsakterne. Indsigelser behandles af en enkelt dommer. Eventuelle ubetimelige, ufuldstændige eller uantagelige indsigelser tilsidesættes af retten. I forbindelse med behandlingen af en indsigelse vedrørende en afgørelse truffet af en notar kan retten vælge at stadfæste afgørelsen helt eller delvist eller at ophæve den. Hvis afgørelsen ophæves (helt eller delvist), behandles den ophævede del af afgørelsen af retten selv. Rettens afgørelse om hel eller delvis ophævelse af den af notaren trufne afgørelse kan ikke påklages af enkeltpersoner. Afgørelsen vedrørende indsigelsen vil blive forkyndt for parterne og notaren.
Afgørelser truffet af en ret i første instans i arvesager kan påklages, medmindre andet er fastsat i arveloven. En appel kan indgives senest 15 dage efter meddelelsen af den afgørelse, der er truffet af retten i første instans. Der kan indgives en appel til retten i første instans, som i forbindelse med behandlingen af en rettidig indgivet appel kan træffe en ny afgørelse, der ændrer den anfægtede afgørelse, forudsat at den ikke indebærer, at andre personers rettigheder, der bygger på denne afgørelse, bliver krænket. Hvis retten i første instans ikke ændrer sin afgørelse, henvises appellen til retten i anden instans, uanset om appellen er indgivet rettidigt i henhold til den lovbestemte frist. Som hovedregel behandler retten i anden instans alene appeller, der er rettidigt indgivet, men den kan ligeledes behandle en appel, som ikke er indgivet rettidigt, forudsat at appellen ikke indebærer, at andre personers rettigheder, der bygger på den anfægtede afgørelse, bliver krænket.
Det er ikke tilladt at iværksætte ekstraordinære retsmidler i arvesager.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Man bliver legal eller testamentarisk arving i kraft af selve lovgivningen ("*ipso jure*") ved testatorens død. På det tidspunkt bliver arvingen berettiget til arv, og dødsboet overdrages i overensstemmelse med loven til arvingen og bliver dennes arv. Det er ikke nødvendigt at afgive en arveerklæring for at blive arveberettiget. Arvinger, der ikke ønsker at arve, har ret til at fragå arven, indtil der er truffet en afgørelse i arvesagen.
En legatar bliver ved testatorens død berettiget til et legat.
Arvesager, hvori det fastslås, hvem testatorens arvinger er, omfanget af testatorens bo, og hvilke andre rettigheder arvinger, legatarer og andre personer er berettiget til med hensyn til boet, er beskrevet i svaret på spørgsmål 6 vedrørende arvesager.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Arvinger, der ikke er fragået arven, hæfter solidarisk for testatorens gæld med den respektive arvings andel af boet.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Med henblik på indførelse i tingbogen skal følgende dokumenter fremsendes til tinglysningskontoret ved byretten i den retskreds, hvor ejendommen er beliggende:

et forslag til registrering

det originale adkomstdokument eller en bekræftet genpart heraf (den juridiske dokumentation for adkomsten – en købeaftale, et gavebrev, en aftale om underhold, en afgørelse om dødsboskifte osv.)

dokumentation for erhververens nationalitet (et identitetskort med angivelse af statsborgerskab, en bekræftet kopi af pas osv.) eller dokumentation for status som juridisk person (en udskrift fra selskabsregistret), hvis erhververen er en udenlandsk juridisk person

hvis den begunstigede er repræsenteret ved en advokat, skal den originale fuldmagt eller en bekræftet kopi heraf fremvises

hvis den begunstigede ikke har en advokat til at repræsentere sig, og den begunstigede opholder sig i udlandet, er vedkommende forpligtet til at udpege en advokat med bopæl i Kroatien, der kan modtage dokumenter

kvittering for betalt retsafgift, der udgør 200 HRK, overskrift nr. 16, og for en stempelafgift på 50 HRK, overskrift nr. 15, i overensstemmelse med lov om retsafgifter (NN nr. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12 og 157/13).

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er efter kroatisk lovgivning ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer. Begrundelsen herfor er, at dødsboet i kraft af lovgivningen overdrages til arvingerne på det tidspunkt, hvor arvesagen indledes (dvs. når testator afgår ved døden eller erklæres død).

Det følger imidlertid af kroatisk lovgivning, at skifteretten i nærmere angivne tilfælde udpeger en midlertidig bobestyrer. Det er tilfældet, hvis arvingernes identitet er ukendt, hvis deres opholdssted er ukendt, eller hvis der ikke kan opnås kontakt til arvingerne, samt i andre tilfælde hvor det måtte være nødvendigt. Den midlertidige bobestyrer er påtaleberettiget og kan også selv blive sagsøgt, har beføjelse til at inddrive fordringer eller afvikle fordringer på vegne af arvingerne og repræsentere arvingerne. Retten kan om nødvendigt angive særlige rettigheder og pligter for bobestyreren. Retten kan ligeledes udpege en bestyrer af det bo, der på testatorens kreditorers begæring er blevet udskilt fra arvingernes arvelod.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Boet bestyres af arvingerne med undtagelse af de tilfælde, hvor ansvaret er blevet overladt til eksekutor af testamentet eller til en bobestyrer.

Testatoren kan i sit testamente udpege en eller flere eksekutorer af testamentet. En person, der er udpeget som eksekutor af testamentet, har ikke pligt til at påtage sig dette hverv. Testatoren anfører eksekutorens opgaver i testamentet. Hvis testatoren ikke har givet specifikke anvisninger, vil eksekutorens opgaver særlig bestå i:

at drage omsorg og træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte boet på vegne af arvingerne og for deres regning

at bestyre boet

at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at afvikle fordringer og udbetale legater på vegne af arvingerne og for deres regning.

Administratoren skal i denne forbindelse til enhver tid sørge for, at administrationen af testamentet gennemføres som ønsket af testatoren.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Efter kroatisk lovgivning udpeges der som hovedregel ikke en bobestyrer. Grunden er, at dødsboet i kraft af lovgivningen overdrages til arvingerne på det tidspunkt, hvor arvesagen indledes (dvs. når testator afgår ved døden eller erklæres død). Arvingerne bestyrer og disponerer over alt, der udgør arven. Hvis der er flere arvinger, bestyrer og disponerer alle arvingerne i fællesskab over alt, der udgør arven, med undtagelse af det, som er blevet overladt til eksekutoren af testamentet eller til en bobestyrer, indtil de enkelte arvingers retmæssige arvelod er blevet fastslået.

Efter de enkelte arvingers retmæssige arvelod er blevet fastslået i den endelige skifteretsafgørelse, bestyrer og disponerer samtlige arvinger indtil boets afvikling over det, der indtil dette tidspunkt har været fælleseje, i overensstemmelse med de regler, hvorefter arvingerne bestyrer og disponerer over boet, med undtagelse af den del af boet, som er blevet overladt til eksekutoren af testamentet eller til en bobestyrer.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis der er udpeget en eksekutor af testamentet, udsteder retten under behandlingen af arvesagen omgående et bevis til eksekutoren på dennes anmodning som dokumentation for eksekutorens funktion og beføjelser og med en anvisning om, at eksekutorens erklæringer skal behandles, som var det erklæringer afgivet af testatoren selv. Enhver, der handler i god tro og i overensstemmelse med en erklæring fremsat af en person, der har forevist identifikation i form af en attest udstedt af retten, hvoraf det fremgår, at vedkommende er eksekutor af testamentet, er ikke erstatningspligtig for eventuelle tab, som arvingerne måtte lide. Hvis retten opsiger eksekutoren af testamentet, påhviler det denne omgående at tilbagelevere den attest, der dokumenterer eksekutorens funktion og beføjelser, dersom en undladelse heraf medfører, at den pågældende eksekutor holdes ansvarlig for eventuelle tab, der måtte opstå i forbindelse hermed.

Efter afslutningen af behandlingen af arvesagen træffer skifteretten en afgørelse. I denne afgørelse fastslås det, hvem der er testatorens arvinger efter dennes død, og hvilke rettigheder der herved tildeles arvingerne samt øvrige personer. Da status som arving ifølge kroatisk lovgivning opnås i kraft af lovgivningen, er formålet med at fastslå, hvem der er arving, ikke at opnå retten til at arve eller at erhverve selve arven (idet denne retsstilling i begge tilfælde opnås automatisk, når testatoren afgår ved døden), men blot at muliggøre og fremme udøvelsen af de rettigheder og pligter, der er forbundet med at arve.

Virkningen af den endelige skifteretsafgørelse er, at denne anses for at indeholde en angivelse af boets sammensætning, identiteten på testatorens arvinger, arveloddernes størrelse, eventuelle begrænsninger eller hæftelser for så vidt angår arvingernes ret til at arve, og, hvor dette er tilfældet, hvorvidt der er ret til legater og i givet fald hvilke.

Det, der fastslås i den endelige skifteretsafgørelse, kan anfægtes af en person, som ifølge arvelovens bestemmelser ikke er bundet af, at skifteretsafgørelsen er endelig, og dette kan ske ved anlæggelse af et civilt søgsmål mod de personer, der begunstiges som følge af de konklusioner, hvis pålidelighed den pågældende drager i tvivl.

Den endelige skifteretsafgørelse er ikke bindende for personer, der gør gældende, at de er berettigede til en andel af det, der er fastslået som værende boet, men dette forudsætter, at disse personer ikke har deltaget i skifteretsmødet som parter og heller ikke er blevet behørigt, personligt indkaldt til dette møde.

Skifteretsafgørelsen er heller ikke bindende for personer, der gør gældende, at de som følge af testatorens død er berettiget til legal eller testamentarisk arv, eller at de er berettiget til et legat, men dette forudsætter ligeledes, at de ikke har deltaget i skifteretsmødet som parter og heller ikke er blevet behørigt, personligt indkaldt til dette møde.

Som en undtagelse er personer, der har deltaget i skifteretsmødet som parter eller er blevet behørigt indkaldt til dette møde, ikke bundet af den endelige skifteretsafgørelse for så vidt angår eventuelle rettigheder til deres arvelod i henhold til et testamente, der efterfølgende bliver fundet, eller for så vidt angår rettigheder, der er fastslået i civile eller forvaltningsmæssige sager (som de er blevet pålagt at anlægge), efter skifteretsafgørelsen er blevet endelig, forudsat at de betingelser, som de eventuelt begrunder kravet i den civile sag om, at sagen skal gå om, er opfyldt.

Denne webside er en del af Dit Europa.
Vi vil gerne have din feedback om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 06/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.